

Pasakas saldākam miedziņam... un ne tikai!

Pasaku nozīme bērna attīstībā

Pasakas- tās labprāt klausās gan liels, gan mazs. Mūsdienās pasaka vairs nav tik aktuāls ikvakara rituāls kā senākos laikos, taču pasaka joprojām ir nozīmīga bērnam, pat ja šķiet, ka multfilma planšetdatorā vai TV ekrānā mazajam ķiparam šķiet krietni aizraujošāka!

Pasaka viens no veidiem, kā pavadīt laiku kopā ar bērnu pat ja bērniņš vēl šķiet ļoti mazs. Bet kāpēc būtu vērtīgi lasīt/stāstīt bērnam pasakas?

" Tās attīsta un papildina bērna valodu, vārdu krājumu.

" Tās bagātina bērna emocionālo pasauli un attīsta iztēli, bērns iejūtas varoņu ādā un iedomājas, kā rīkotos pats...

" Pasakā bērns pirmo reizi iepazīstas, ko nozīmē labs un ļauns. Iemācās nošķirt šos jēdzienus, pasakas veido bērnam harmonizētu pasauli. Bērns saprot, kas ir drošsirdība vai- gluži pretēji- glēvulība, kā izpaužas varonība un mērķtiecība utt.

" Pasaka ir bērna un vecāka kopā būšana, bērniņam tā rada pašlūgību un emocionālo drošības sajūtu! Sniedz gandarījumu bērnam un vecākiem.

" Pasakas ieliek pamatus bērna lasītkāres veidošanai- tās rada prieku par lasīšanu kopumā.

" Pasakas māca mīlestību, rada interesi un zinātkāri.

" Tās stāsta bērnam par tautas kultūru un tradīcijām.

Kad tad iepazīstināt bērnu ar pasakām? Vai jāgaida laiks, kad bērns jau pats māc lasīt? NĒ! Pasakas bērniņam var lasīt jau tajā brīdī, kad mazulis vēl ir mammas puncī. Tās rada īpašu saikni starp mammu, (varbūt arī tēti, ja tētis lasa priekšā mammai un mazulim) un vēl nedzimušo bērniņu.

Pirmajos mēnešos pēc piedzimšanas mazulis vairāk uzmanības pievēršīs mammas un tēta balss skanējumam, nevis saturam. Tāpat svarīgi lasīt ar intonācijām, uzsvariem un zināmu teatrālismu, nevis monotonā balsī. Derēs grāmatas ar spilgtiem zīmējumiem, lieliem attēliem, košām krāsām, izteiktiem kontrastiem. Un jau ap 6 mēnešu vecumu ir iespējams ievērot, ka mazulis ar prieku kopā ar pieaugušo apskata grāmatiņu.

Maziem bērniņiem der grāmatas ar vienkāršiem attēliem, kurus tie var viegli uztvert, bet mamma/tētis var iepīt tos arī stāstījumā- "izpušķot" ar vārdiem attēloto.

Nevajag censties stāstījumu padarīt pārāk vienkāršu, baidoties no sarežģītiem vārdiem, bērns ātri vien sapratīs to nozīmi, ja vien tie tiks izskaidroti. Tāpat svarīgs ir acu kontakts ar bērnu, lai bērns redz pieaugušā emocijas, intonāciju, un, kā jau pieminēts, nelielu teatrālismu, iedvešot pasakā mazliet dzīvīguma!

Ja bērns atkārtoti prasa vienu un to pašu pasaku, tas nozīmē, ka konkrētā pasakas varoņa pārdzīvojums ir radniecīgs bērna dvēselē notiekošajam.

Lai Jums jauks kopā būšanas laiks ar savu bērniņu, lai līdz ar pasaku vakaros ienāk mazliet brīnuma, fantāzijas un iespējas atgriezties pašiem savā bērnībā... Lai izdodas atcerēties, cik ļoti paši gaidījām vakara pasaciņu, jutām līdzīgu Muļķīti un iedomājāties, cik skaista ir kaprīzā princese, cik briesmīgs pūķis un cik bezgalīgi varējām klausīties mammas vai tēta balsī...